

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

№ 11
19 Δεκεμ.
τιμή 5 δρα.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΑΓΕΙΡΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΣΕΕ

ΑΥΞΗΣΕΙΣ 40% ΚΑΙ 40ΩΡΟ ΤΩΡΑ

Οι μηχανισμοί του κρατικού συνδικαλισμού είχαν δραστηριοποιηθεί τον τελευταίο καιρό καθώς έτοιμάζονται να κούρουν και να ράψουν την νέα Έθνική Συλλογική Σύμβαση για άλλη μια φορά στα μέτρα της κυβέρνησης και της εργοδοσίας. Με συνεδριάσεις σε πολυτελείς ξενοδοχεία της Κηφισιάς, επίσκεψες στα υπουργεία, στον ΣΕΒ και στα κόμματα και συνεχείς συσκέψεις οι εργοπατέρες βρίσκονται κυριολεκτικά σε συναγερμό. Το πρόβλημα που τους απασχολεί είναι πως να προλάβουν τους εργατικούς αγώνες για αύξησης στα μεροκάματα να πεύσουν την εργατική τάξη να στηρίξει τις ελπίδες της στις "διαπραγματεύσεις" της ΓΣΕΕ και του ΕΚΑ με τον ΣΕΒ και την κυβέρνηση.

Δικαιολογημένα οι εργατοπατέρες ανησυχούν. Από τη μια μεριά κυβέρνηση και εργοδοσία έχουν ξεκαθαρίσει ότι πρέπει να "συγκρατηθούν" δηλαδή να πέσουν, τα μεροκάματα. Αυτό ζητούν οι βιομηχανικοί που παρακονοούνται διτι το "ύψλο εργατικό κόστος" έμπούζει τις επενδύσεις, έστω κι αν τα κέρδη τους πέρουν αύξηθηκαν 34%. Αυτό ζητάει ο τραπεζίτης κ. Ζολώτας για να μπορεί να συνεχίσει να δουλεύει με τους δρους που βάζει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αυτό ζητάει και η στρατοκρατία γιατί τα "πείρωμα" της οικονομίας "άντεχουν μόνο για εξοπλισμούς και όχι για αύξησης στους εργάτες.

Από την άλλη μεριά οι εργατικοί αγώνες δούχουν καθάρα ότι μια νέα γρήγορη συμφωνία κυβέρνησης-ΓΣΕΕ για λίγα φύλλα σε δύο δόσεις, όπως έγινε πέρουν, δεν πρόκειται να περάσει φέτος.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση το ΕΚΑ δοκιμάζει καινούργια ταχτική. Πρώτα απ' όλα εμφανίζεται ότι δεν διεκδικεί "μόνο" αύξησης αλλά και πολλά άλλα "θεσμικά" αιτήματα (έφαρμογή της 35ετίας, καλύτερη ασφάλιση και περίθαλψη, μείωση της φορολογίας). Έτσι προσπαθεί να δημιουργήσει περιθώρια για να νούβρες του τύπου "δέν κερδύσαμε μεγάλες αυξήσεις αλλά εχχαμε επιτυχίες στα άλλα προβλήματα". Φυσικά ακόμη κι αυτή τη μανούβρα οι εργατοπατέρες την κάνουν με τόση ασημύτω: το ΕΚΑ φρόντισε να παραλείψει από τον κατάλογο των θεσμικών διεκδικήσεων τις δύο πιο καυτές - την καθέρωση του 40ωρου και την τροποποίηση του 3239 - που υπόκειται ότι προβάλλει ή



ΓΣΕΕ.

Ταυτόχρονα το ΕΚΑ έμφανίζεται "μαχητικό". Απειλεί ότι θα φτάσει μέχρι σε 24ωρη παναθηναϊκή απεργία αν δεν ικανοποιηθούν οι διεκδικήσεις και καλεί σε σύσκεψη τα προεδρεία όλων των σωματείων της Αθήνας. Με τό τρόπο αυτό προσπαθεί να κούσει όλους τους εργάτες της Αθήνας να περιμένουν πότε θα τους καλέσει αυτό να αγωνιστούν για αύξησης, δηλαδή ποτέ: η πορεία του ΕΚΑ είναι προκαθορισμένη - αρχίζοντας από τα ξενοδοχεία της Κηφισιάς περνάει από την "τριμερή συνεργασία" στο υπουργείο εργασίας και τελειώνει στα διαιτητικά δικαστήρια.

Για να πετύχει, όμως, αυτή η ταχτική του "περιμένετε στο ακουστικό σας", οι εργατοπατέρες έφρον ότι έχουν ανάγκη τη συνεργασία των συνδικαλιστικών παρατάξεων της αντιπολίτευσης, ΕΣΑΚ-ΑΕΜ-ΠΑΣΚΕ. Ξέρουν ότι από μόνοι τους δε μπορούν να πείσουν τους εργάτες να περιμένουν. Θυμούνται ποσο είχε αποκαλυφθεί η απομόνωσή τους, όταν αυτοί υποστήριζαν τη ψήφιση του 330 και όλη η εργατική τάξη βρισκόταν στους δρόμους παρά τη θέλησή τους.

Τρεις παρατάξεις, ΕΣΑΚ-ΑΕΜ-ΠΑΣΚΕ, από τη μεριά τους ανταποκρίνονται πρόθυμα στην συνεργασία με τους κυβερνητικούς "συνδικαλιστές". Η ολομέλεια της διοίκησης του ΕΚΑ που χάραξε την ταχτική του προετοιμάστηκε από 6 "βιακαραταξιακές" επιτροπές: αντιπρόσωποι των χουντικών των καραμανλικών και των κεντρικών "συνδικαλιστών" που έχουν "έκλεγεύ" στη διοίκηση του ΕΚΑ σάν χωριστές παρατάξεις συνεργάστηκαν με τη προετοιμασία της ολομέλειας με τους αντιπροσώπους της ΕΣΑΚ του ΑΕΜ και της ΠΑΣΚΕ. Στην ίδια ολομέλεια οι αποφάσεις πέρ-

θηκαν ομόφωνα - ή μόνη διαφωνία ήταν ότι οι τρεις παρατάξεις της αντιπολίτευσης πρότειναν να μπει αίτημα για αύξηση 30% αντί για 25% που πρότειναν οι εργοπατέρες. Η αντιπολίτευση έχασε την ψηφοφορία 15-9 αλλά υποτάσσεται στην απόφαση της πλειοψηφίας στο όνομα της ενότητας - με τους εργοπατέρες, ακόμη και τους χουντικούς!

Πέρουν οι τρεις παρατάξεις είχαν καταγγείλει την ταχτική της ΓΣΕΕ, ζητούσαν αύξηση 40% και υποσχόνταν ότι θα δώσουν μάχη στις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις για να πετύχουν το 40% που είχε ξεπουλήσει η ΓΣΕΕ. Φέτος, που η οικονομική κατάσταση των εργατών είναι χειρότερη, κατέβηκαν στο 30% και εγκατέλειψαν ακόμη και τις υποσχέσεις ότι θα ξεπεράσουν τους εργατοπατέρες σε αγωνιστικότητα.

Είναι ολοφάνερο ότι οι εργάτες δε έχουν τίποτα να περιμένουν ούτε από τις μανούβρες του ΕΚΑ ούτε από τη συνεργασιακή πολιτική των ΕΣΑΚ-ΑΕΜ-ΠΑΣΚΕ. Μπροστά στις επιθέσεις των εργατικών και της κυβέρνησης με την ακρίβεια και την ανεργία πρέπει σε κάθε χώρο δουλειάς και σε κάθε σωματείο να οργανωθεί η αγώνας άμεσα τώρα. Πρέπει να γίνουν παντού γενικές συνελεύσεις που να πάρουν αποφάσεις για απεργιακές κινητοποιήσεις με στόχο τα δύο σαραντάρια: 40% αύξηση και 40ώρες δουλειά. Έναντι στην ακρίβεια που ροκανίζει το μεροκάματο, έναντι στις απολύσεις που ρίχνουν καθημερινά περισσότερους εργάτες στη μζέρια της απεργίας ή μόνη απάντηση είναι η οργάνωση μέσα στους χώρους δουλειάς για να απαιτήσουμε απεργώντας τώρα:

- Αδξηση 40% στα μεροκάματα
- Βδομάδα των 40 ώρων

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ "ΜΗ ΡΗΞΗΣ"

Ένα μήνα μετά τις εκλογές της 20 Νοέμβρη και καθώς κοπάζουν οι πανηγυρισμοί των κάθε είδους "νικητών", η μετεκλογική πολιτική κατάσταση αρχίζει να φανεράνεται πιο καθαρά.

Η "νέα" κυβέρνηση Καραμανλή με τη σύνδεσή της, τις προγραμματικές δηλώσεις της και τις πρώτες ενέργειες της επιβεβαιώνει καθημερινά ότι στόχος της είναι να κλιμακώσει τις επιθέσεις σε βάρος του εργατικού και λαϊκού κινήματος, ότι είναι μια κυβέρνηση που βιάζεται να επιβάλει πιο σκληρή λιτότητα, πιο αυστηρή αστυνομοκρατία, πιο γρήγορη εξυπηρέτηση των αμερικάνων και των ευρωπαϊκών συνεταιρών τους.

"Όχι στο ένεργητικό" της κυβέρνησης υπάρχει ή έπθεση των κραυγών ενάντια στο γιορτασμό του Πολυτεχνείου, το ταξείδι του Πακαληνού στις Βρυξέλες που έκανε άλλο ένα βήμα προς τη "συμφωνία κακέτο" στη Κύπρο και το Αίγατο και οι μανούβρες του κρατικού συνδικαλισμού για μια Έθνική Συλλογική Σύμβαση που να πετσοκόβει τα μεροκάματα.

Έναντι σ' αυτή τη κυβερνητική επιθετικότητα οι "νικητές" της 20ης Νοέμβρη, το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ, αναπτύσσουν τη θεωρία της "μη ρήξης": τη στιγμή που η κυβέρνηση προχωρεί άλλο και πιο απόκλιπτα στα μέτρα που απαιτούν οι ντόπιοι και ξένοι καπιταλιστές - ο ΣΕΒ, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ - προκαλώντας το λαϊκό κίνημα, τα κόμματα της αντιπολίτευσης διακηρύσσουν την απόφαση τους να μην ακολουθήσουν τη κυβέρνηση στο δρόμο της ... ρήξης και της σύγκρουσης. Με πρόσημα τις γνωστές κινδυνολογίες ότι η σύγκρουση με την κυβέρνηση "αποσταθεροποιεί τη δημοκρατική ομαλότητα" τα κόμματα αυτά αναλαμβάνουν να εκπονώσουν την αντίθεση του κινήματος στις κυβερνητικές επιθέσεις δρώντας διαλυτικά για τους μαζικούς αγώνες.

Η ταχτική αυτή δεν είναι καινούργια. Είναι η ίδια ταχτική που κράτησε η αντιπολίτευση στα προηγούμενα τρία χρόνια. Σήμερα, όμως, καθώς από τη μια μεριά η κυβέρνηση έντεννει τις επιθέσεις της και από την άλλη είναι νωπές ακόμη οι διακηρύξεις για πάλη ενάντια στη δεξιά με τις όποιες, ιδιαίτερα το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ συγκέντρωσαν τις φήφους του αγωνιζόμενου λαού, η ταχτική του "να μην ακολουθήσουμε την κυβέρνηση στο δρόμο της ρήξης" φανεράννει τον ξεπουληματικό χαρακτήρα της σε όλη του τη δόξα.

Με βάση αυτή την ταχτική τα κόμματα της αντιπολίτευσης υποτάχτηκαν στην κυβερνητική απαγόρευση της πορείας του Πολυτεχνείου. Με την ίδια συλλογιστική, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ προτίμησε να τον ερωνηθεί η κυβέρνηση παρά να δώσει εξηγήσεις για το τι συζητήσε στη συνάντησή του με τον Καραμανλή λίγες μέρες πριν από το ταξείδι του Πακαληνού στις Βρυξέλες. Οι μεγαλύτερες διακηρύξεις ότι θα απαιτήσει την ενημέρωση του λαού για το Κυπριακό και το Αίγατο πήγαν περίπατο. Έκπησης στο όνομα της "μη ρήξης", οι συνδικαλιστικές παρατάξεις της αντιπολίτευσης ΕΣΑΚ-ΑΕΜ-ΠΑΣΚΕ συμμετέχουν ένεργητικά στις μανούβρες του κρατικού συνδικαλισμού για τα μαγειρέματα της Έθνικής Συλλογικής Σύμβασης στα μέτρα της κυβέρνησης: η διαφορά τους με τους Καρανίτσους έχει περιωριστεί σε ένα διστακτικό 5% παραπάνω.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση η ανάγκη να οργανώσουμε την απάντηση του κινήματος στα χτυπήματα της κυβέρνησης, απορίπτοντας σε κάθε περίπτωση τη θεωρία της "μη ρήξης" μπαίνει πιο πειστικά από κάθε άλλη φορά. Σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε σωματείο πρέπει να πάρουν την πρωτοβουλία οι πρωτοπόροι αγωνιστές για το συνάμμα της πάλης:

- Έναντι στη λιτότητα. Για αύξησης 40% στα μεροκάματα.
- Έναντι στη τρομοκρατία. Για την υπεράπηση των πολιτικών και συνδικαλιστικών έλευθεριών. Για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων της Νέας Δημοκρατίας.
- Έναντι στα ξεπουληματα στους ίμπεριαλιστές. Όχι στην επιστροφή στο ΝΑΤΟ, όχι στη διζωνική - διχοτόμηση της Κύπρου, για να φύγουν οι βάσεις από την Ελλάδα.

ΕΡΕΥΝΕΣ ΣΕ ΣΠΙΤΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Καινούργιο κύμα α και της Αγωνιστικής Παπύ έρευνας εξαπόλυσε η ράταξης Σπουδαστών. Την άσφαλεια σε βάρος αγωνιστών πάντα με τό πρό και στα γραφεία της έσχημα ότι ψάχνει για "τρομοκράτες". Τό Σάββατο 17 Δεκέμβρη του υπεύθυνου της Ιδιόρα 7 τό πρωί 5 αστυνομικοί με επικεφαλής ο Παιδιατοδίκη έκα - συνδικαλιστής της Ιζό - ναν έρευνα στο σπίτι του Σωτήρη Μάρταλη, μέ - λους της Οργάνωσης Σο -σιαλιστική Επανάσταση μετά την έρευνα και ά -

συνεχεια στη σελ. 5

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

Το ταξείδι Παπαληγούρα στο ΝΑΤΟ

Την προηγούμενη εβδομάδα τέλειωσε στις Βρυξέλλες η διπλή "σύννοδος" των υπουργών άμυνας και εξωτερικών των χωρών του Ν.Α.Τ.Ο. Με την εδραίωση της συνόδου αυτής ενεργοποιήθηκαν και πάλι τα παρασκηνιακά παζαρέματα για την σταθεροποίηση του αμερικανικού έλεγχου στο Αίγαίο και την Κύπρο. Ο Βάνς, Παπαληγούρας και ο Τσαγλαγιαννής έκαναν ένα ακόμα βήμα στην μεθόδευση της πολιτικής που προωθούν και οι τρεις κυβερνήσεις. Της πολιτικής που έχει σαν τελικό στόχο την συνολική διαπραγμάτευση για όλες τις επί μέρους "έκκρεμότητες" που πρέπει να διευθετηθούν ώστε να υπογραφεί μια συνολική συμφωνία ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία που να μοιράζει την Κύπρο και το Αίγαίο, να εξασφαλίζει τις Αμερικανικές βάσεις και στις δύο χώρες και να δυναμώνει την υποταγή τους στο ΝΑΤΟ και τους Αμερικανούς.

αλλο ένα βήμα προς την « συμφωνία - πακέτο »

Τόσο στις ταχτικές συνεδριάσεις της "συνόδου" όσο και περισσότερο στα παρασκηνιακά παζαρέματα, το ρόλο του "μαέστρου" της νατοϊκής "όρχηστρας" τον κατέχουν όπως πάντα οι ΗΠΑ, με τον υπουργό εξωτερικών Βάνς και με "πρωτο βιολί" τον γραμματέα του ΝΑΤΟ, Λούινς. Με τον συντονισμό και την καθοδήγηση του Βανς οργανώθηκε η συνάντηση Παπαληγούρα-Τσαγλαγιαννής που κρονηγήθηκαν οι συναντήσεις Βανς-Παπαληγούρα και Βανς-Τσαγλαγιαννής. Η αμερικανική έκδοσή τους όλες τις φάσεις των διαπραγματεύσεων δείχνει καθαρά και τον χαρακτήρα αυτών των διαπραγματεύσεων αλλά και το ρόλο που παίζουν οι κυβερνήσεις της Ελλάδας και της Τουρκίας και της Κύπρου.

οργανωτική μεθόδευση

Στις διαπραγματεύσεις τους ο Βάνς - Παπαληγούρας - Τσαγλαγιαννής δεν συζητήσαν τόσο, αυτή την φορά, το περιεχόμενο της συνολικής συμφωνίας που μαγειρεύουν. Αυτό έχει ρυθμιστεί από καιρό τώρα στις προηγούμενες "επαφές", με αποκορύφωμα την συνάντηση του Κάρτερ με τον Καραμανλή και το Ντεμιρέλ αντίστοιχα, την περασμένη άνοιξη στην συνδιάσκεψη των πρωθυπουργών των χωρών του ΝΑΤΟ, στο Λονδίνο. Οι Αμερικανοί ακολουθούν μια προσεκτική τακτική. Αν επιχειρήσουν να επιβάλλουν μια γρήγορη και βιαστική λύση θα σκοντάψουν μπροστά στην αντίδραση του λαϊκού κινήματος στην Ελλάδα και την Κύπρο. Αυτή είναι η βασική αιτία που τους υποχρεώνει να μεθοδεύουν την διαδικασία για την συνολική διαπραγμάτευση με μικρά προσεκτικά βήματα από περίπτωση σε περίπτωση, έτσι ώστε να μην προκαλέσουν αντιδράσεις στην μία ή την άλλη χώρα. Μια τέτοιου είδους μεθόδευση ήταν η συνάντηση των Βρυξελλών.

Κάτω από αυτά τα δεδομένα, το ιμπεριαλιστικό παρακλίνο των Βρυξελλών, στην προσπάθειά του να κάνει ένα ακόμα βήμα για την σταθεροποίηση του αμερικανονατοϊκού έλεγχου στη Κύπρο και στο Αίγαίο, προχώρησε τις διαπραγματεύσεις για:

* Την "ρύθμιση" των σχέσεων της Ελλάδας με το στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ, σε συνδιασμό, με την τελική υπογραφή της Ελληνοαμερικανικής συμφωνίας για τις βάσεις.

* Ηδη η συμφωνία για τις βάσεις έχει "μονογραφηθεί" πριν από τις εκλογές και δεν μένει παρά και το τυπικό "κλείσιμο". Η φάση της "αποχώρησης" από το στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ έτοιμάζεται να πάρει τέλος.

* Την αμερικανοτουρκική "άμυντική συμφωνία - πλαίσιο" σε συνδιασμό με την άρση του περιβάλλοντος "εμπόργκο".

* Ηδη και εδώ οι "έκκρεμότητες" έχουν τακτοποιηθεί. Αυτό που συζητήσε στις Βρυξέλλες ο Βάνς με τον Τσαγλαγιαννής, ήταν η μεθόδευση της διαδικασίας για την υπογραφή της σχετικής συμφωνίας "Άλλη μια "παρεξήγηση", ανάλογη με την ελληνοαμερικανική εξακαθαρίζεται... Η τουρκική κυβέρνηση σπεύδει πρόθυμα αυτή, να "δουλευκώσει" τους "μεγάλους συμμάχους", όπως άκριτως και η ελληνική.

* Την Ελληνοτουρκική συμφωνία για την ύφαλοκριπίδα και τον έναεριο χώρο στο Αίγαίο.

Οι σχετικές διαπραγματεύσεις για την μοιρασιά του Αιγαίου, δόθηκαν και πάλι στην συμφωνία ότι οι "εμπειρογνώμονες" θα συνεχίσουν να ετοιμάζουν το χάρτη της μοιρασιάς για την ύφαλοκριπίδα, ενώ για τον έναεριο χώρο οι διαπραγματεύσεις θα συνεχιστούν μέσω του Έλληνα και του Τούρκου πρεσβευτή στην Αγκυρα και στην Αθήνα αντίστοιχα. Και για αυτή την "έκκρεμότητα" όμως, συμφωνήθηκε ότι περί τα τέλη Γενάρη και οι δύο πλευρές θα δώσουν τις απαντήσεις που "χρωστώνε" α-

μοιβαία στις προτάσεις που έχουν ήδη προβληθεί.

* Τις διακοινοτηκές, συνομιλίες στην Κύπρο ή - πιο σωστά - τη μεθόδευση της διαδικασίας για την τελική συμφωνία διχοτόμησης της Κύπρου με την μορφή της διζωνικής όμως ομοσπονδίας.

Σ' αυτή τη "λύση" είναι σαφές ότι έχουν από καιρό καταλήξει και οι τρεις κυβερνήσεις (Ελληνική - Τουρκική - Κυπριακή), σύμφωνα πάντα με τις επιδιώξεις των ιμπεριαλιστών. Έχουν μείνει μόνο για "διαπραγμάτευση" τα ποσοστά των εδαφών που θα πάει η κάθε πλευρά και ο "τρόπος" με τον οποίο θα κυβερνιέται η διχοτομημένη κατά τα άλλα "ανεξάρτητη", "αδόμητη" και "κυρίαρχη" - Κύπρος. Και για αυτά όμως, έχει φανερό, ότι οι απόψεις των τριών κυβερνήσεων έχουν φτάσει σχεδόν σε πλήρη "προσέγγιση".

Πάνω στην μεθόδευση της διαδικασίας για το "κλείσιμο" του κυπριακού ο Τσαγλαγιαννής έκανε έκκληση "έλιγμο" κάνοντας "ανεξάρτητη" πρόταση για 5μερη συνδιάσκεψη (Ελλάδα - Τουρκία - Ελληνοκύπριοι - Τουρκοκύπριοι - Μ. Βρετανία) "αντί για τις διακοινοτηκές". Σ' αυτό τον έλιγμο υποτιμάται πως ο Παπαληγούρας αντιδράσε, και έτσι η τουρκική πρόταση - με παράβαση του Βάνς - δεν έγινε και επίσημα. Στο κοινό ανακοινωθέν "δύο από τους δύο υπουργών, αυτό που αναφέρετε είναι πως "θα συνεχιστούν οι συνομιλίες για το κυπριακό" χωρίς να αναφέρεται ρητά τίποτα για τις διακοινοτηκές. Αυτό έμεινε άδευκρο να το προφανώς ύστερα από αμοιβαία συμφωνία - για να το "δευκρινιστεί" προφορικά ο Τσαγλαγιαννής, όταν σε δηλώσεις του είπε ότι "το ανακοινωθέν έννοει σαφώς τις διακοινοτηκές". Αν όμως πράγματι "έννοει σαφώς" τότε γιατί δεν τις αναφέρει και ρητά; Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια κοινή συμφωνία - με αμερικανική υπαγόρευση - για να μείνει ένα ανοικτό "παράθυρο" για την περίπτωση που οι διακοινοτηκές αποδειχθούν ότι

δεν έπαρκουν για την προώθηση της τελικής συμφωνίας. Η διαπραγμάτευση του κυπριακού - σε αντίθεση με τους δημογυγκούς λυχνισμούς της Ελληνικής κυβέρνησης - προχωρεί από όλες τις πλευρές σε πλήρη σύνδεση με όλα τα υπόλοιπα ζητήματα (Αίγαίο, βάσεις, ΝΑΤΟ κλπ.). Η τελική συμφωνία λοιπόν, δεν είναι πολύ εύκολο να αρθεί στις δύο κοινότητες, παρόλο που αυτή η "φόρμουλα" έχει μέχρι τώρα αποδεχτεί ιδιαίτερα "χρήσιμη" από πολλές πλευρές για όλα τα "ένδιαφερόμενα μέρη". Ο Παπαληγούρας και ο Τσαγλαγιαννής φρόντισαν με την συμφωνία να ανοίξουν με έμμεσο τρόπο το "παράθυρο" της "5μεροθης" προετοιμάζοντας το έδαφος για την περίπτωση που μετά κάποια εξέλιξη αποδειχτεί αναγκαία για τους αμερικανονατοϊκούς ιμπεριαλιστές.

ΕΞΩ ΤΟ ΝΑΤΟ και οι αμερικανοί

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως οι αμερικανοί και οι νατοϊκοί ιμπεριαλιστές προετοιμάζονται να επιταχύνουν, τις "εξελίξεις" για τις τελικές συνολικές διαπραγματεύσεις μετά τις προεδρικές εκλογές του Φλεβάρη στη Κύπρο, αν βέβαια δεν προκύψει κάποιο καινούργιο εμπόδιο, όπως οι κολλές φορές έχει συμβεί μέχρι τώρα. Αυτή η προοπτική δεν σημαίνει βέβαια πως για αυτούς ο δρόμος είναι εσωτερικός με ροδοπέταλα και πως είναι σε θέση κάθε στιγμή να πραγματοποιηθούν τις επιδιώξεις τους. Αντίθετα μάλιστα τα προβλήματα που έχουν να λύσουν για να πετύχουν τους στόχους τους είναι ακόμα πάρα πολλά. Το πιο σημαντικό είναι η χειραγώγηση των αντιδράσεων του λαϊκού κινήματος. Αυτός είναι και ο μεγάλος "κονοκέφαλος" για τις άστικές κυβερνήσεις στην Αθήνα, την Αγκυρα και την Λευκωσία. Γιατί αυτές έχουν να σηκώσουν στις κλάτες τους "βαρύ φορτίο". Πρέπει απ' τη μια να υπογράψουν τις συμφωνίες που εξυπηρετούν τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών και των ντόπιων καπιταλιστών κι απ' την άλλη

μ' αφορμή την απαγωγή Κυπριανού Η "ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ" ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΔΙΕΥΡΥΝΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΕΞΙΑ

Οι πολιτικές συνέπειες της απαγωγής του γιού Κυπριανού προσθέτουν ένα ακόμα βήμα - πιο άποφασιστικό μάλιστα - στην διαδικασία για τη διχοτόμηση της Κύπρου σύμφωνα με τις αμερικανικές επιδιώξεις. Απ' αυτή την άποψη τα γεγονότα της Κύπρου δεν είναι καθόλου άσχετα με τα όσα συμφώνησαν στις Βρυξέλλες οι υπουργοί εξωτερικών της Ελλάδας και της Τουρκίας κάτω από την εποπτεία του Βάνς.

Η απαγωγή του Κυπριανού, είτε πρόκειται για έφαρμογή σχεδίου των φασιστών της ΕΟΚΑ Β' με την προτροπή των ιμπεριαλιστών είτε πρόκειται για συμπαιγνία, αντικειμενικά διευκολύνει και επιταχύνει την διαδικασία για την επιβολή πάνω στο λαϊκό κίνημα της πολιτικής της "έθνικης ενότητας" και της ηγεμονίας της δεξιάς.

Όσα ακολούθησαν την απαγωγή (δηλώσεις Κάρτερ, Καραμανλή κλπ - επίσημη παραίτηση του Κληρύδη από την υποψηφιότητα του για την προεδρεία - "μεσολάβση" β' τελεχών της ΕΟΚΑ Β' κλπ.) έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην επιβολή του Κυπριανού για την προεδρεία, με την υποστήριξη της δεξιάς. Κατασκευάζουν παράλληλα για τον καινούργιο πρόεδρο - όπως και για τον Μακάριο - τον μύθο του "δημοκράτη", "αντιιμπεριαλιστή", "ανεξάρτητο" και "υπεροκομματικό" ήγέτη.

Ο θάνατος του Μακαρίου και το "κενό" που άφησε, είχε σαν αποτέλεσμα να δημιουργηθούν ρήγματα στην πολιτική της "έθνικης ενότητας" - πολιτική υποταγής του κυπριακού λαϊκού κινήματος στα συμφέροντα των κύπριων καπιταλιστών και στα παζαρέματα τους με τους ιμπεριαλιστές. Ο Μακάριος ήταν ο αρχιτέκτονας και ο σταλοβάτης αυτής της πολιτικής.

Μπροστά στις επικείμενες προεδρικές εκλογές στην Κύπρο, η μόνη επιδίωξη των αμερικανονατοϊκών ιμπεριαλιστών, μαζί με την ελληνική κυβέρνηση και τους πολιτικούς εκπροσώπους της κυπριακής κεφαλαιοκρατίας, ήταν να σταθεροποιήσουν τον κλονισμένο έλεγχο της δεξιάς πάνω στο λαϊκό κίνημα, ξανασηκώνοντας την "έθνικη ενότητα" και εξασφαλίζοντας μέσα σε αυτή, την ηγεμονία της δεξιάς.

Μετά το ταξίδι του Κυπριανού πρόεδρου στην Ουάσινγκτον, είχε φανερό καθαρά πως είχε επικρατήσει η "λύση" Κυπριανού, "σαν η πιο καλή τουλάχιστον για αυτή τη φάση, για την διατήρηση της "έθνικης ενότητας". Η παραίτηση του Κληρύδη και του Παπαδόπουλου από την υποψηφιότητα τους για την προεδρεία, ήταν "κοινό μυστικό" από μέρες τώρα στην Λευκωσία... Η "προθυμοποίηση" μάλιστα "ανάταξη" της ΕΟΚΑ Β' για "μεσολάβση" για την άπελευθέρωση του γιού Κυπριανού και η αρμονική τους συνεργασία όλες αυτές τις μέρες με τον ίδιο το κύπριο πρόεδρο, δείχνουν καθαρά σε کیا κατεύθυνση κινούνται οι επιθυμίες των ιμπεριαλιστών...

Με αφορμή λοιπόν την απαγωγή του γιού Κυπριανού "συμφίγγεται" η "έθνικη ενότητα", από την ΕΟΚΑ Β' μέχρι το ΑΚΕΒΑ και από τον έλεγχο της δεξιάς και μπαίνουν οι βάσεις για την σταθεροποίηση της εξουσίας της δεξιάς, για να βάσει με τα τις εκλογές την υπογραφή της για την διχοτόμηση της Κύπρου.

να παραμείνουν "ίσχυρες", ώστε να μπορούν να επιβάλλουν αυτές τις συμφωνίες και τις συνέπειές τους πάνω στους εργαίτες, τους αγρότες και την μεσαία ΟΙ Έλληνες, Τούρκοι και Κύπριοι κεφαλαιοκράτες διεκδικούν ο καθένας για λογαριασμό του το ρόλο του ενομούμενου "συνεταύρου" των ιμπεριαλιστών. Στην πραγματικότητα η δύναμη αποβλέπουν στην πιο αποτελεσματική εκμετάλλευση των Ελλήνων, Τούρκων και Κυπρίων εργατών, Ελλείπον ταυτόχρονα σε καλύτερη αξιοποίηση των κεφαλαίων τους και σε μεγαλύτερη εξασφάλιση των κερδών τους.

Αυτή η πραγματικότητα - τητά έπαληθεύτηκε για μια ακόμα φορά στη σύνοδο των Βρυξελλών. Δεν είναι η πρώτη φορά που η Ελληνική και Τουρκική κυβέρνηση συνεργάζονται για να επιταχύνουν, "προσόντα" για να εξυπηρετήσουν καλύτερα τις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις και να φανερίσουν περισσότερο "χρήσιμη" στους "μεγάλους" συμμάχους.

Εναντίον σ' αυτές τις επιδιώξεις που μεθοδεύουν οι ιμπεριαλιστές και τα ντόπια στηρίγματα τους πρέπει να αντιπαραθέσουμε την οργανωμένη ταξική αγωνιστική απάντηση του εργατικού και του λαϊκού κινήματος.

* Για να κτυπήσουμε την πολιτική της πελώρας, της προσηγορίας, της τρομοκρατίας και του πόλεμου.

* Για να τακτοποιήσουμε την πολιτική της εξυπηρέτησης των αμερικανικών συμφερόντων που προωθεί η κυβέρνηση Καραμανλή.